

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 591/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Ристић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Смедереву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 575/2020 од 30.09.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 575/2020 од 30.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 575/2020 од 30.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 3165/18 од 11.02.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 02.03.2020. године, ставом првим, другим и трећим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати укупно 3.920,00 динара са законском затезном каматом на појединачне износе ближе наведене у овим ставовима изреке.

Решењем Основног суда у Смедереву П 3165/18 од 03.03.2020. године обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 575/2020 од 30.09.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П 3165/18 од 11.02.2019. године, исправљена решењем истог суда од 02.03.2020. године. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Смедереву П 3165/18 од 03.03.2020. године.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради стицања без основа на име више уплаћене судске таксе, а у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбе ради стицања без основа, поднете су 26.04.2018. године (означена вредност предмета спора од 2.046,00 динара) и две тужбе од 10.05.2018. године (означене вредности предмета спора од 916,00 динара и од 958,00 динара). Решењем од 07.10.2019. године спојене су парнице ради једновременог расправљања које теку пред овим судом у предмету П 3165/18, П 3178/18 и П 3168/18 и одлучено да ће се парница наставити у предмету П 3165/18. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 3.920,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначење тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић